GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 5.

w Srzodę dnia 15. Stycznia Roku 1800.

z Poznania d. 14. Grud.

Nayiaśnieyszy Król nasz, maiąc wzgląd na biegłość w prawie Urodz. Xawerego Jonem[illegible]a, i na dobre iego poſtępki, raczył łaſkawie mianować go kommiſſarzem sprawiedliwości w departamencie tuteyszey Regencyi i udzielić mu ſłosowny do tego urzędu patent.

z Paryża d. 24. Grud.

(dalszy ciąg.)

Buonaparte pierwszy Konsul Rzeczypospolitey, do generała dywizyi Saint-Cyr.

Obywatelu Generale!

„Miniſter woienny zdał mi rapport o zwycięſtwie, któreś WPan odnioſł nad lewem ſkrzydłem armii auſtryackiey."

„Odbierz WPan, iako świadectwo mego przywiązania, piękny pałasz, który będziesz noſić pod czas potyczek."

„Oświadcz żołnierzom, zoſtaiącym pod WPana kommendą, że z nich ieſtem kontent, i że ſię spodziewam bydź ieszcze bardziey ukontentowanym."

„Miniſter woienny przesyła WPanu patent pierwszego lieutnanta armii."

„Spuść ſię WPan na moy szacunek i moią przyiaźń."

— Buonaparte pierwszy Konsul Rzeczypospolitey, do armii Włoſkiey:

Żołnierze!

„Okoliczności, które mnie zatrzymuią na czele rządu, są mi przeszkodą, iż nie mogę znaydować ſię wśrod was."

„Wasze potrzeby są wielkie, i chwycono ſię wszyſtkich środkow, końcem zaradzenia im."

„Pierwszym przymiotem żołnierza ieſt ſtateczność i karność; a drugim dopiero odwaga."

„Żołnierze! rozmaite korpusy opuściły swoie ſtanowiſka; i ſtały ſię niememi na głos swych oficyerow: 17 lekka brygarda ieſt z tych liczby."

„Izaliż mężni żołnierze Kaſtylionu, Rywolu, i Neumarku, wszyscy iuż powymierali? Wolelіby oni byli zginąć, niżeli utracić swoie chorągwie, i zwrociliby byli swoich młodych kollegow do honoru i powinności."

„Żołnierze! powiadacie, żeście żołdu waszego regularnie nie odbierali? Cożbyście byli uczynili, gdybyście tak iak 4 i 22 lekka brygarda; 18 i 32 liniowa znaydowali ſię byli wśrod puszczy, bez chleba, bez wody; iedząc tylko konie i muły? Zwycięſtwo da nam chleb, mowiły tamte: a wy? — Opuszczacie wasze chorągwie!"

„Żołnierze Włoscy! nowy generał komenderuie wami; on był zawsze w przedniey ſtraży pod czas naypięknieyszych dni waszey chwały. Otoczcie go waszym zaufaniem, a on zwroci znowu zwycięztwo do waszych szeregow."

„Każe sobie zdawać codzienny rapport z poſtępkow wszyſtkich korpusow, a mianowicie 17ſtey lekkiey i 63ciey liniowey połbrygardy; mniemam, że przypomną sobie ową ufność, którą ku nim miałem!"

W wielu tuteyszych dziennikach nawet pół urzędowych znayduie się następuiący artykuł:

Laterna Dyogenesowa.

„W dniach ostatnich przechodził się Dyogenes po ulicach Paryża, świecąc w oczy swą laternią każdemu przechodzącemu, którego napotkał. Dyogenes szukał człowieka." . . .

„Coś uczynił, aby bydź człowiekiem?" pytał się każdego przechodzącego. — Przyłożyłem się do dnia dziesiątego Sierpnia, 31. Maia, 30. Prairial. — Jesteś tylko pustoszycielem a nie człowiekiem."

„A ty? — Pracowałem około trzech konstytucyow, które sobie sprzykrzono. — Jesteś głupcem. — Miałem więcey sto mow na mownicy narodowey. — Jesteś wielomowcą. — Umiałem podobać się wszystkim partyom. — Jesteś chorągiewką na dachu. — Umiałem ustępować przemocy. — Jesteś dziecięciem!"

„A ia umiałem milczeć. — To iest wielka rzecz u takiego narodu, ktory wiele lubi mówić. — A ia zrobiłem z moiey strony 5000 dekretow siedząc i stoiąc, nie myśląc prawie o tym. — Jesteś naiemnikiem tylko. — Spełniłem więcey 200 toastow rowności i wolności. — To iesteś piiakiem!"

„Płakałem nad nieszczęściami moiey oyczyzny. — Jeżeli nie starałeś się wstrzymać te nieszczęścia, nie iesteś człowiekiem, ale iesteś ieszcze mniey niż kobietą! — Złorzeczyłem Robertspierrowi w wilią iego śmierci, i krzyczałem przeciw Barrasowi dnia 19. Brumaire. — Jesteś niewolnikiem."

„A ty coś uczynił? — Kazałem rozstrzelać moich nieprzyiacioł pod tym pozorem, iakoby byli nieprzyiaciołmi narodu. — Jesteś straszydłem. — Wykonywałem rozkazy. — To iesteś katem."

„Mawiałem piękne frazesy o wolności! Jesteś Retorem. — Wydałem piękną xiążkę o nauce obyczaiow. — Jesteś hytrym. — Pisałem Ody. — Jesteś instrumentem dętym. — Opiewałem szaleństwa moich współ-kollegow w moich kantatach. — Jesteś instrumentem brzmiącym."

„A ia chciałem ogłosić oyczyznę za będącą w stanie niebespieczeństwa. — Jesteś fakcyonistą. — Grałem pod czas rewolucyi rolą Brutusa. — Jesteś błaznem. — Oskarżałem często występki. — Jesteś donościcielem. — Obsypywałem naszych nieprzyiacioł wzgardą. — Jesteś podłym. — Zwyciężyłem nieprzyiacioł. — Ale ieżeli niezwyciężyłeś twoich namiętności, nie iesteś bochatyrem; ostatni z sierżantow także uczynił tyle, co i ty: Precz od moiey laterni."

z Paryża d. 29. Grud.

Nowa konstytucya iest iuż w biegu od dnia 24. t. m. Buonaparte iako pierwszy konsul, mianował swego brata Lucyana Buonaparte ministrem wewnętrznych interessow, na mieyscu obywatela Laplace, który iest członkiem Senatu straźniczego, i obywatela Abrial ministrem sprawiedliwości, inni ministrowie zostaią się przy swoich urzędach. Dnia 25. miała rada narodowa swoią pierwszą sessyą pod pierwszeństwem Konsula pierwszego w towarzystwie iego kollegow i ministrow. Prezydenci 5ciu wydziałow rady narodowey podali urządzenie sessyow trybunału i ciała prawodawczego, oraz otrzymali nowe zlecenie do podania praw potrzebnych końcem urządzenia nowey konstytucyi. Obydwie kommissye dawnego ciała prawodawczego zakończyły d. 26. t. m. swoie sessye. Senat straźniczy, którego prezydentem iest teraz Sieyés, mianował naypierwey na mieysce obywatelów Roderer, Regnier, Cretet i Abrial, ktorzy urzędy w radzie narodowey i ministrow przyięli, członkami senatu: obywatela Jaqueminot, admirała w Bougainville, i Morard de Galles, tudzież generała Serrurier. Podług urządzenia Konsulow rada narodowa składa się z 30 do 40 członkow. A tym sposobem nowa konstytucya zaczęła bydź czyn-

ną bez ogłoszenia właściwego przyięcia iéy przez cały narod. Regnier, wspomniał o tym nieporządku w mowie swoiéy mianéy dnia 26. przy rozwiązaniu kommiſſyi rady ſtarców:

„Waszym było obowiązkiem, (rzekł on) ſkrocić rząd tymczasowy. Należy pośpieszyć ſię, aby okazać Europie beśpieczny rząd. Także chwycić ſię potrzeba prędkich środków przeciw wewnętrznym nieprzyiaciołom na zachodzie: co iedynie z ſtrony porządnego rządu naſtąpić może. Nie obawiaycie ſię, aby narod poczytał wam za wyſtępek, iż zupełnego ogłoszenia iego woli, co ſię tyczy konſtytucyi, nie czekaliście. Narod chce koniecznie, abyście go ocalili, a nieśmiertelne dni 18. i 19. Brumaire, które cała Francya z entuzyazmem przyięła, daią wam do tego środki w waszém zdaniu. Oprócz tego, powszechne ukontentowanie, z iakim konſtytucya w téy wielkiéy gminie, i we wszyſtkich częściach Rzplitéy przyiętą zoſtała, ieſt zaręczeniem powszechnego zezwolenia Francuzów." . . .

Liczba obywatelów w Paryżu piszących ſię za konſtytucyą wynoſiła do dnia 24. t. m. do 30,000, nie rachuiąc 15,000 żołnierzów. Ledwo kilku znayduie ſię takich, którzy przeciw niéy ſię pisali. — Buonaparte wydał iako pierwszy Konsul odezwę do Francuzow, w któréy im donoſi o umiarkowanym i potężnym rządzie. W osobnéy odezwie do żołnierzów wzywa ich, aby z ſtatecznością znoſili niedoſtatek, ponieważ wady złego rządu kilku lat, w iednym dniu poprawione bydź nie mogą. Nareszcie, kończy témi ſłowy: „Żołnierze! iak przyidzie czas, ſtanę w pośrod was, a Europa przypomni sobie, iż pochodzicie z rodu mężnych." Nakoniec wydał odezwę do mieszkańcow wyspy Saint Domingo, w którey im o odmianie konſtytucyi donoſi. Także mianował obywatela Augerau naczelnikiem francuſkiéy armii w Batawii. Buonaparte kończy pisany do niego w téy mierze liſt, naſtępuiącemi ſłowy: „Spuść ſię WPan na to, iż, ieżeli będę przymuszony, ſtanąć sam na czele iednéy z armiów, przeto niezoſtawię WPana w Hollandyi, i że niezapomnę nigdy o pięknym dniu Kaſtyglionu."

Konsulowie zaczęli iuż wykonywać zlecone im pełnomocnictwo i przywołali na powrot wszyſtkich tych, którzy bez wyroku i prawa dnia 18. Fructidor na deportacyą ſkazanemi zoſtali, wyłączywszy iednak generała Pichegru, deputowanych Ramel, Camille, Jordan, Imbert-Colomes i 3 innych, ponieważ zdaią ſię ieszcze rządowi bydź podeyrzanemi. Przywołanym wyżey deportowanym wyznaczyli Konsulowie każdemu osobne miaſto we Francyi, w którym pod dozorem policyi zoſtawać będą. Także uwolnili od dozoru policyi wszyſtkie osoby, które po dniu 18. Brumaire deportowane bydź ſniały, i prawa względem wyłączenia bywszey szlachty oraz krewnych emigrantow od wykonywania ich praw obywatelſkich i publicznych urzędow można iuż uważać za uchylone, ponieważ Senat ſtraźniczy, mianował swemi członkami wiele z tych osob, które podług owych praw od urzędow wyłączonemi bydź powinny.

Generałowie Saint-Cyr i Watrin odnieśli zwycięſtwo nad Auſtryakami kommenderowanemi przez generała Klenau i wzmocnionemi korpusem Moſkalow. 1800 niewolnikow i 4 armaty doſtały ſię w ręce nasze. Do Wandei maszeruie ieszcze 15,000 woyſka. Zgoła, woyna roku naſtępuiącego z takim natężeniem będzie prowadzona, iakiego nigdy ieszcze nie widziano.

Buonaparte rozkazał swoiemu Sekretarzowi, aby wszyſtkie liſty pisane do niego, zawieraiące pochwały i podchlebſtwa w ogień rzucał i palił.

Odiazd nagły min. pruſk. Barona Hardenberg z Berlina do Wiednia, każe ſię domyślić,

że negocyacye pokoiu trwaią ieszcze między Austryą i Rzpltą francuzką.

z Beyreuth d. 3. Stycz.

W Tyrolu zwołano znowu pospolite ruszenie, ponieważ Francuzi przy granicach Tyrolu takie czynią poruszenia, które powszechnego attaku na Austryaków w Voralbergii, Gryzonii i Szwabii spodziewać się każą.

W całym Tyrolu iest wielka ostrożność; 2000 strzelcow kraiowych stoi iuż w Engandyn i na tamteyszéy granicy, liczba ta może bydź w kilka dni bardzo powiększona i wsparta przez 20,000 ludzi z pospolitego ruszenia, które iuż iest w pogotowiu do boiu.

Głoszą, że rząd angielski nie kontent iest w naywyższym stopniu z admirała Nelson, który przed pięknemi oczami Ladi Hamilton zapomniał zwrócić potrzebną baczność na Egypt, i którego zapomnieniu się Buonaparte winien swoie szczęśliwe przybycie do Francyi. Tak to prędko czynność takowa, iaką iest sławna batalia pod Abukir, zapomniana bydź może, iak łatwo więdnieią przed potężnieyszymi wdziękami kobiety, owe bluszcze, którym iako niepodpadaiącym zepsuciu, tak wielkie pochwały dawano.

z Austryi d. 28. Grud.

Wiadoma iest kłotnia stanow Würtemberskich z ich Xiążęciem. Dwor nasz wydał w tey okoliczności Conclusum czyli Reskrypt pod dniem 17. t. m., w ktorym doniesiono stanom, że ponieważ, częścią z niedostatecznych przyczyn częścią z zuchwalstwa z niegodziwą pogardą swych obowiązkow względem Cesarza i Rzeszy, zamiarom swego rządzcy sprzeciwiaią się, Cesarz Jmć rozkazuie przeto, aby się ani 5 razy większemu kontygensowi, ani uzbroieniu ludu nie sprzeciwiały, i do praw Xiążęcych nie mieszały; lecz żeby się w karbach wiernych poddanych, i w granicach porządku teraźnieyszego zachowywały, gdyż inaczey postąpi się z niemi, iako z nieposłusznemi poddanemi Rzeszy podług praw kraiowych.

Xiążęciu zaś odpowiedziano: że gdyby do tego przyiść miało, iżby musiał użyć surowości, ma się udać do kommendy Rzeszy po wsparcie: także posłano reskrypt do nadwornego Konsyliarza woiennego; że gdyby ten przypadek zdarzyć się miał, iżby się Xiąże o potrzebne wsparcie do kommendy Rzeszy udać musiał, przeto ma uwiadomić o tym generała Rzeszy.

z Wiednia d. 4. Stycz.

(Zdarzenia woienne.)

Generał kawaleryi Melas, przeniosł swoią głowną kwaterę do Turynu, i donosi pod dniem 21. Grudnia, iż generał Klenau szczęśliwy przedsięwziął attak dnia 14. p. m. przeciw nieprzyiacielskiemu stanowiśku na gorze Cornua i tamteyszéy okolicy.

Wspomniona gora i szańce opanowane zostały po uporney potyczce, i nieprzyiaciel przymuszonym był do ucieczki. Nieprzyiaciel wstrzymał się wprawdzie wieczorem pod Nervi; ale gdy nasze woyska górą Taschier iuż były opanowały, i tym sposobem innym woyskom odnowiony attak przeciw nieprzyiacielowi stoiącemu w dolinie, ułatwiły; przeto rzeczony attak z taką żywością był przedsięwzięty, iż nieprzyiaciel z wielką stratą odpartym i przymuszonym został, uciec pod same armaty Genui, zostawiwszy iednego szefa brygardy, kilku oficyerow i kilka set ludzi w niewoli.

Daley donosi generał Melas pod dniem 23., iż na całych górach genueńskich tak obfity upadł śnieg, iż nieprzyiaciel widział się bydź przymuszonym, opuścić na nich wiele stanowisk, i cofnąć większą część swéy armii do Nicei, ponieważ w okolicy z wszelkiey żywności ogołoconey i przy niebespiecznym dowozie, z strony morza koniecznych potrzeb codzień więcéy mu brakowało, a z strony lądu przecięta mu była wszelka sposobność do zgromadzenia tego,

co do utrzymywania iego woyſk potrzebnym było.

z Semlina d. 16. Grud.

Potwierdza ſię dokładnie, że Basman Oglu wkroczył do Servii, że Nissę i przyległe okolice woyſkiem obsadził, i związek między Konſtantynopolem oraz Belgradem przeciął.

Gubernator Belgradu donioſł był do Konstantynopola zaraz z początku o tych nieprzyiacielſkich czynnościach Basmana Oglu; ale wiemy tylko tyle, iż wysoka Porta, tylko małą pomoc przyſłać może. Jak wielka zaś ieſt ta pomoc, z kąd ią weźmie, i kiedy przybędzie, nie wiemy ieszcze do tychczas. –

z Londynu d. 13. Grud.

Nie dawno zgromadzona była rada narodowa, końcem naradzenia ſię względem wyprawy do Hollandyi. Pan Waithmann wnioſł, aby proſić Króla o wyznaczenie kommiſſyi dla roztrząśnienia tak szkodliwey dla nas wyprawy. Lecz wniosek ten odrzucono w 62 krefki przeciw 18, ponieważ powiedziano, że intereſs ten należy tylko do parlamentu.

Rozumiemy, że parlament dnia 2. Stycznia zwołanym zoſtanie.

Po wszyſtkich większych miaſtach Anglii, iako to: w Londynie, Brystolu, Manchestrze, Birmingham, Liverpolu i t. d. wyſtawiono z przyczyny zimy tęgiey i nadzwyczayney drogości wszyſtkich żywności, publiczne kuchnie, ktore na pamiątkę ſławnego przez swoią troſkliwość o uboſtwo, Hrabiego Rumforda; kuchniami Rumforda nazywaią ſię, i w ktorych ubodzy ludzie za 3 lub 4 Pence dobrey zupy i mięsa doſtaią. Oszczędza ſię także przytym opał. W miaſtach Edymburgu i Dublinie także podobne kuchnie wyſtawiono. Procz tego otworzono tu ſkładkę dla wsparcia nędznych i ubogich ludzi. Druga ſkładka końcem wsparcia żon i dzieci, zabitych w Hollandyi żołnierzy, wynoſi iuż 12,000 funtow szterlingow. — Zgromadzenie, ktore ſię odprawiło w burszy Londyńſkiey, końcem wsparcia uboſtwa, uchwaliło, aby założyć ieszcze więcey warsztatow, dla dania sposobności zarobku nie prożniakom, ale pracowitym ubogim ludziom.

z Konstantynopola d. 30. Liſtop.

Ali Basza Janiny nie zważa na firman wysokiey Porty, chce koniecznie uwolnić bywsze wyspy Weneckie, i wypędzić znich Moſkalów, do czego ściąga wiele woyſk. Mówią, że iego zamiarem ieſt, uczynić swego Baszalika niepodległym, i powiększyć wyspy Weneckie.

Porta, ktorey nowy bunt z ſtrony Basmana Oglu grozi, nie ma żadnych ſił do oparcia ſię temu Baszy, i nie ieſt nawet w ſtanie poſkromienia rozboynikow Rumelii.

z Turcyi d. 1. Grud.

(z nadworney gazety Wiedeńſkiey.)

Turkom (nadmienia ieden niemiecki dziennik) idzie w Egypcie podobnie z Francuzami, iak Rainal w swoiey filozoficzney hiſtoryi pisze: — „U narodow, ktore pierwszy raz swych woiennych ſił przeciw sobie używaią, tayne podſtępy czynią częſto lepszy ſkutek niż przemoc."

Gazeta nadworna Petersburgſka dnia 15. t. m. zawiera w tey mierze, co naſtępuie:

„Po klęsce Kary Mustafy Baszy pod Abukirem, otrzymał Kussa Basza kommendę i wylądował nayprzod w 30,000 woyſka pod Abukirem, zabrawszy 200 Francuzów w niewolą. Ośmieleni tym Turcy poszli głębiey i natrafili na dywizyą z 500 Francuzów zdaiących ſię chcieć okopywać. Nie długo potém ukazał ſię inny korpus z 5000 ludzi w ubiorze Mameluków udaiących, iż chcą attakować mały francuzki korpus."

„Turcy rozumieli ich bydź żołnierzami Murata Beia, ale ledwo zbliżyli ſię do zamierzonego mieysca, Francuzi zapalili przy-

sposobione do tego miny. Ci, którzy na powietrze wysadzonymi nie byli, rozpierzchnęli się ze strachu, i zostali przez Francuzów albo w pień wycięci, albo w niewolą zabrani."

„Także w Alexandryi użyli Francuzi podobney zasadzki. Wywieszono na tamteyszey fortecy zieloną banderę i wpuszczono do miasta francuzki korpus, który się w tureckie suknie po wspomnionym wyżey zwycięztwie ubrał. Flota turecka rozumiała, iż się forteca iuż poddała, i zbliżyła się do niey w dobrém zaufaniu, ale tak dzielnym ogniem przywitana została, iż wiele iey okrętów na mieyscu zaraz zatonęło."

z Warszawy d. 9. Stycz.

Dziś ciągniono tu po 120. raz numery trzeciey Krolewsko - Pruskiey loteryi liczbowey, na rzecz inwalidow i wdow, tudzież ku zapomożeniu szkoł i szpitalow. Numery wyciągnione są następuiące: 5. 43. 54. 73. 87.

Rozmaite Wiadomości.

Podług gazety Berlińskiey głowa kościoła katolickiego nie iest ieszcze obraną. Kardynał Bellizomi miał do dnia 22. Grudnia ciągle 20 kresek, w 3 dni potém miał 22, a ieżeli mu ieszcze 2 przybędą, to będzie Papieżem. Gerdyl miał w początku 19, lecz te zmnieyszyły się potém do 10. Albani miał zawsze swoie 20. Także kardynał Valenti zyskał 19. kresek. Conclawe opatrzono ieszcze na dalsze 7. dni żywnością. — Król neapolitański ogłosił miasto Palermo za swoią stolicę. — Z Palermu popłynęło 2000 lądowych woysk angielskich do Malty. — Arcy Xiąże Karol, generałowie Kray i Melas spodziewani są wkrotce w Wiednie, dla ułożenia przyszłych planow woiennych. — Głoszą, że Francya usiłuie odciągnąć Portę od koalicyi. — Wiemy, mówi iedna z niemieckich gazet, że Imperator Rossyiski cofnął swoy rozkaz względem reytyrady armii moskiewskiey na prozbę Xiążęcia Suwarow. Ten wielki generał zaklinał swego wspaniałego Monarchę, aby od planu nie odstępował, który uskuteczni szczęśliwie, ieżeli mu ieszcze 40,000 posiłkowego woyska przyśle. — Przez Krakow przeieżdżał dnia 19. z wielkim pośpiechem angielski poseł z Peterzburga do Wiednia. — Nayiaśnieyszy Monarcha nasz podług gazety Hamburgskiey odprawiać będzie tego roku rewią w tuteyszey Prowincyi.

Prozba do Publiczności. Urodzonemu JPanu Augustynowi Zaborowskiemu, stoiącemu na Wrocławskiey ulicy w kamienicy dawniey Brukwickich zwaney w Poznaniu dnia 13. Stycznia o godzinie 6. wieczorem ukradziono trzy konie forcpańskie; klacz siwą, konia siwego, ktory miał na dole ząb przedni wybity, klacz gniadą z łysinką przerwaną, te konie po siedem lat maiące; puszorkow parę letkich, lece, uździenice formańskie trzy, uździeczek dwie. Ktoby ie zatrzymał uprasza JPan Zaborowski aby się zgłosić do niego, mieszka w wsi Wysocce pod miastem Bukiem, zapewnia o przyzwoitey nadgrodzie i powroceniu kosztow.

Rzeczy zatrzymane iako podeyrzane. W Humrze dnia 6. Stycznia 1800 w tuteyszey karczmie zapytano się dwoch cudzoziemcow o paszport, poczém oddalili się zaraz i uciekli taynie; zostawiwszy okuty woz z małemi drabeczkami plecionemi i trzy konne barki, 5 dobrych połszorkow, 5 wędzideł, 3 strzemiona, 5 popręgow, z ktorych 2 żelaznemi łańcuszkami opatrzone są, 4 miechy, 2 leny, 1 charapnik, i 2 czteroletnie czarne wałachy średniey wielkości, z ktorych ieden nie dawno piętnowany iest, także 1 kasztanowatego wałacha w trzecim roku. Gdy więc te konie wraz z szorami zapewne kradzione są, przeto wzywa się właściciela ich ninieyszém obwieszczeniem, aby naypoźniey na terminie w Poniedziałek dnia 27. t. m. tu zgłosił się, swoię własność okazał i wydania koni wraz z rzeczami za powroceniem kosztow spodziewał się. Jeżeli się zaś nie zgłosi, przeto wzmiankowane konie i t. d. przez więcey daiącemu sprzedane będą, i z tym daley tak się postąpi, iak prawa przepisuią.

Szlachecki Sąd Patrymonialny Mielęckich.
Stenger.

Citatio creditorum. Jego Krolewſkiey Mości Regencya Południowo-Pruſka w Poznaniu zapozywa na żądanie Urodz. Alexandra Modlińſkiego z Krzywesądu pod Radzieiowem, wszyſtkich do ſubſtancyi po oycu tegoż przed lat może 10 zmarłym Urodz. Wincentym Modlińſkim pozoſtałey ogołem 1) z summy 64,500 zł. poiłk. wraz z prowizyą od czasu śmierci nieboszczyka zaległą, iako też, 2) niektorych sukien i rzeczy 25 tal. wartuiących, ſkładaiącey ſię, względem ktorey sukceſſyiny likwidacyi proces rozpoczęty zoſtał, pretensye iakiekolwiek mieć mniemaiących, ninieyszym pismem publicznie, ażeby pretensye swoie w przeciągu 3 mieſięcy uſtnie lub na piśmie zameldowali, i do takowego onych zameldowania kopie tych dokumentow, na ktorych ſię zasadzaią przyłączyli, a potem na terminie powszechney likwidacyi dnia 14. Marca 1800 przed deputowanym kollegii Urodz. Fischerem konsyliarzem zrana o godzinie 9. wyznaczonym osobiście lub przez pełnomocnikow prawnych ſtawili ſię, ogoł i rodzay pretensyow swoich wywodnie opowiedzieli, dokumenta papiery i inne dowody, przez ktore prawdziwość i rzetelność onych ſtwierdzić rozumieią, w oryginałach złożyli, co potrzeba w tey mierze do protokułu podali, i tak sobie poſtąpiwszy umieszczenia ſiebie w dekrecie prioritatis uknować mianym do przepisu praw ſtosownego oczekiwali, w przypadku zaś nieſtawienia ſię, i pretensyow swoich nie zameldowania, spodziewali ſię, iż za utracaiących wszelkie swoie iakiekolwiek prawa pierwszeńſtwa ogłoszeni i z pretensyami swoiemi tylko do tego coby po zaspokoieniu melduiących ſię wierzycielow z maſſy wreszcie pozoſtać miało, odeſłani zoſtaną. Zresztą takowym wierzycielom, ktorzy dla zbytniey mieysca odległości, lub innych prawnych przyczyn w osobiſtym ſtawieniu ſię przeszkodę będą mieli, a ktorym tutey na znaiomości zbywa, zalecaią ſię Juſtycyi kommiſſarze konsyliarze kryminalni Neuman, Beier, i Urodz. Kurowſki, aby ſię do ktoregokolwiek z tychże udać i onego w informacyą i plenipotencyą opatrzeć mogli. W Poznaniu dnia 8. Sierpnia roku 1799.

Jego Krolewſkiey Mości Regencya Południowo-Pruſka w Poznaniu.

Citatio creditorum. Jego Krolewſkiey Mości Regencya Południowo-Pruſka w Poznaniu zapozywa wszyſtkich tych, ktorzy pretensye iakiekolwiek do ſubſtancyi po Urodz. Alexandrze Adamie Rozenberg Maiaczewſkim, roku 1792 dnia 5. Września w Sarbowicach w Szląsku zmarłym pozoſtałey, względem ktorey na żądanie opiekunow małoletniey Maryanny Ludwiki Amalii Rozenberg Maiaczewſkiey, to ieſt, Urodz. Adama Bronikowſkiego Szambelana i Karola Staniſława Rozenberg Maiaczewſkiego pułkownika sukceſſyiney likwidacyi proceſſ pod dniem dziſieyszym rozpoczęty zoſtał, mieć mniemaią, ninieyszym pismem publicznie, aby w przeciągu 3 mieſięcy a naydaley na terminie likwidacyinym dnia 15. Marca 1800 roku przed deputowanym konsyliarzem Regencyi Düringem w mieyscu sądownictwa zwyczaynym wyznaczonym osobiście lub przez pełnomocnikow prawnych ſtawili ſię, pretensye swoie do wspomnioney ſubſtancyi miane, iak należy zameldowali i zaświadczyli, tym zaś końcem wszelkie do ſtwierdzenia ich potrzebne dokumenta papiery i inne dowody natychmiaſt złożyli i potym dalszey czynności prawney iako też umieszczenia ſiebie według przepisow w dekrecie prioritatis na przyszłość uknować mianym oczekiwali, w przypadku zaś omieszkania swoiego spodziewali iż ſię, za utracaiących wszelkie swoie iakiekolwiek prawa pierwszeńſtwa poczytani i z pretensyami swoiemi tylko do tego coby po zaspokoieniu melduiących ſię wierzycielow z maſſy wreszcie pozoſtać miało, odeſłani zoſtaną. Z resztą tym wierzycielom, ktorzy dla zbytniey mieysca odległości lub innych prawnych przyczyn w osobiſtym ſtawieniu ſię przeszkodę będą mieli, a ktorym tutey na znaiomości zbywa, zalecaią ſię Juſtycyi kommiſſarze Gebhard, Beyer, Neumann i Fryzon, aby ſię do ktoregokolwiek z tychże udali i onegoż informacyą i plenipotencyą opatrzeć mogli. Podług czego etc. W Poznaniu dnia 19. Września roku 1799.

Do sprzedania. Sąd mieyſki JK. Mci miaſta Poznań czyni każdemu wiadomo, iż wiatrak na Berlińſkim trakcie za S. Marcinem leżący, do maiątku zmarłego młynarza Chryſtiana Hennig należący, na 481 talerow 9 pf. urzędownie otaxowany, o czym więcey w regiſtraturze dowiedzieć ſię można, dla uczynienia działow na terminach dnia 16. mieſiąca Grudnia roku bieżącego, dnia 16. mca Stycznia roku przyszłego, i dnia 16. mca Lutego o godzinie 9. przed południem, z ktorych oſtatni zawity, przed Jmć Panem aſſeſſorem Todt naywięcey daiącemu na ratuszu tuteyszym w izbie sądowey, gdzie seſſye odbywać ſię zwykły, za gotową zaraz zapłatę publicznie sprzedany bydź ma: wszyscy więc maiący ochotę kupna tego wiatraku wzywaią ſię, aby na powyższych terminach ſtanęli, a naywięcey na oſtatnim terminie daiący spodziewać ſię ma, iż iemu wiatrak ten podług

oświadczenia ſię sukceſſorow Hennigowſkich nieomylnie urzędownie przysądzony będzie. W Poznaniu dnia 3. Lipca roku 1799.

Aukcya. Na dniu 24. mieſiąca Lutego 1800. roku i w następuiących dniach po południu od 2 do 6 godziny ma bydź na żądanie sukceſſorow w pomieszkaniu tu zmarłego Jozefa Piotrowicza adwokata konsyſtorſkiego w rynku pod Nrem 84. pozoſtały iego ruchomy maiątek ſkładaiący ſię z złota, srebra, zegarkow, porcellany, faiansu, szkła, miedzi, cyny, moſiądzu, bielizny, pościeli, meblow, sukien, obrazow, kopersztychow, rysunkow, inſtrumentow matematycznych, ſtrzelby, kſiążek i rękopismow; czego osobny katalog ieſt wydrukowany, ktorego w regiſtraturze sądu mieyſkiego bez opłaty doſtać można, publicznie naywięcey daiącemu za gotową zaraz zapłatę, w grubey monecie sprzedany, oczém maiącym ochotę kupna niniéyszém podaie ſię do wiadomości. W Poznaniu dnia 16. Października 1799.

Sąd Mieyſki JK. Mci Pruſſ Połud.

Do sprzedania. Pewny obywatel prowincyi Pruſſ-Południowych poſiadaiący rożne dobra dziedziczne, życzy sobie one od ręki sprzedać. Te dobra odległe są około czterech mil od Poznania, leżą blisko niektorych pomnieyszych miaſt i rzeki Warty. Grunta w tych dobrach są dobre, ieſt też doſtateczny bor i maią znaczne łąki, wielkie ogrody i mogą bydź znaczne melioracye w nich porobione. Właściciel tych dobr szacuie ie sobie na 80,000 talarow. Urzędowney taxy niemasz. Jednakowo spisał właściciel onych, wyciąg intraty z regeſtrow gospodarſkich. Ten wyciąg przeyźrzany bydź może u niżey podpisanego, ktory ma zlecenie, tych ktorzyby sobie życzyli te dobra kupić, i z tém ſię do niego zgłoſili, dokładniey zainformować, i z niemi w zgodę wchodzić. W Poznaniu dnia 23. Grudnia roku 1799.

Gebhard, Konsyliarz Kryminalny.

Do sprzedania. Dobre suche sosnowe drzewo znayduie ſię u kupca Bergera do sprzedania, kwatera po 40 złotych polſkich.

Do sprzedania. Dla długow, ma tu w rynku tuteyszym sub Nro 16. będące Jozefa Lemańſkiego sukceſſorom przynależące domoſtwo i z iednym chlewem ſtarym, ktore Stefanowie Miąszczykowie małżonkowie prawem dożywocia poſiadaią, a per decretum sub hodierno subhaſtowane ieſt, za taxą sądowną 749 talerow, publicznie naywięcey daiącemu, bydź sprzedane. Ci więc wszyscy, ktorzy ten mieyſki grunt poſiadać zdolnemi i przyiemnie zapłacić wſtanie są, wzywaią ſię niniéyszym, na do tego wyznaczonych licytacyi terminach, dnia 23. Lutego, 24. Marca i 24. Kwietnia r. b. przed południem o godzinie 9. na tuteyszym ratuszu meldować ſię i licytować, plus licitans ma zaś przyderzenia, ieżeli prawne okoliczności czego inszego nie wyciągną oczekiwać. Na iakia inne, po upłynieniu oſtatniego a zawitego terminu, zaszłe podawania nie będzie ſię daley reflektowało; może nareszcie taxę tego gruntu i z kondycyami kupna tak w naszey regiſtraturze iako też u Magiſtratu w Grodzisku codziennie bydź przeyrzaną. W Buku w Poznańſkim Dyſtrykcie dnia 10. Stycznia 1800.

Burmiſtrz i Sądy.

Obwieszczenie. Zacny obywatel miaſta, kupiec tuteyszy dobrze myślący z szczérey swéy litości zechciał ubogich udarować z sześciu kwaterami drzewa na opał, i nadto ieszcze sześciu reis talerami do sprowadzenia onegoż udarować. Dyrektoryum ubogich miało sobie za powinność, oświadczyć temu to tak zacnemu mężowi publicznie imieniem ubogich za hoyny iego dar winną podziękę. By to było pobudką do podobnych dobrych uczynkow na poratowanie nędznych swych bliźnich ubogich w czaſie tym mrozu i tęgiey zimy. W Poznaniu dnia 11. Stycznia 1800.

Buchholtz. Bredow. Gräz. Caſius. Stechebahrt. Bielefeld. Liſkowſki.

Aukcya. Podaie ſię do wiadomości, iż w terminie 5. Lutego 1800 przed południem o godzinie 9. we dworze w Sulinie dyſtryktu Gnieźnińſkiego rożne rzeczy, to ieſt: srebra, bielizna, bydło i konie przez deputata krayſſ Juſtyc kommiſſyi Gnieźnińſkiey przez licytacyą za gotową zapłatę sprzedane bydź maią. Ci tedy, ktorzy takowe rzeczy kupić chcą, mogą ſię w naznaczonym terminie na mieyscu rzeczonym w Sulinie ſtawić. W Gnieźnie dnia 28. Grudnia roku 1799.

Krolewſka Południowo-Pruſka Krayſſ Juſtyc Kommiſſya.

Drukował Deker i Kompania w Poznaniu.